

[A. C. Mortensen.]

synes, at Prisen kunde være lidt lavere. Og saa bliver Prisen endda lidt højere end i Vinterhalvaaret. Siden 14. November har den været de 4 Kr. 45 Øre, som den ogsaa skal være i Sommerhalvaaret, men fra 3. Oktober til 14. November i Fjor var den 11 Øre lavere.

Jeg skal imidlertid ikke gøre Ophævelser over denne Pris. Men jeg vil advare imod, at man til Efteraaret kommer og siger: det er langt dyrere at fodre Kreaturer om Vinteren end om Sommeren, og derfor er det nødvendigt nu at sætte Prisen op! Rigsdagen er jo ikke slem til at reagere over for Priskrav fra Landbruget, selv om det skal koste Statskassen Millioner at holde Prisniveauet paa Hjemmemarkedet saa langt nede, at Befolkningens brede Lag kan faa Raad til at købe det allernødvendigste — det er ikke nær saa let at komme igennem, naar det f. Eks. drejer sig om Bevillinger til Rabatkort for at skaffe de fattigste Lejlighed til at købe Smørret — men jeg kunde tænke mig, at Rigsdagen vilde reagere, hvis man til Efteraaret igen kommer og forlanger højere Priser.

Jeg udtaler min Glæde over, at Prisen paa Smør til Hjemmeforbruget holdes paa samme Niveau som hidtil, 3 Kr. 89 Øre + Forhandleravance. Jeg tror ikke paa, at Forbrugerne vil komme og forlange højere Pris, lige saa lidt som jeg tror paa, at Slagteriformanden, Hr. Marius Byriel, faar Ret, naar han i Gaar i sin Tale bebudede, at Forbrugerne vilde komme og forlange højere Flæskepriser. Jeg tror nemlig ikke paa Talen om, at det er nødvendigt med højere Priser, hverken paa Smør, Flæsk eller andre Landbrugsprodukter, end dem, der er gældende i Dag, for at holde Produktionen oppe. Produktionsmulighederne er desværre smaa for Tiden, men det er ikke Prisernes Skyld, det er helt andre Aarsager, der gør sig gældende, og det, der er Mulighed for at producere, skal saa vist nok blive produceret til de Priser, der er gældende i Dag. Det ligger nemlig heldigvis Landbrugerne i Blodet, at de helst vil skabe den størst mulige Produktion. Det gør de ogsaa, selv om det er til Priser, der ikke er rentable. Det saa vi for nogle Aar siden, da de satte Penge til paa hvert kg Smør og Flæsk, de producerede: de fortsatte alligevel uførtrodt Produktionen, i Haab om at Priserne skulde blive bedre, hvad de da ogsaa blev.

Men de nuværende Priser giver ikke Tab; de er saadan, at de levner en jævn god Betaling for Arbejdet, og det er derfor

underligt af og til at høre denne Tale om, at de maa have endnu højere Priser for at bevare Produktionen. Det er imidlertid saa bekvemt for Folk fra en vis Side stadig at tale om, at det gælder om at faa de højest mulige Priser for at bevare Produktionen, medens man paa den anden Side, naar der er Tale om Arbejdslønnen, siger: Det gælder om at holde Arbejdslønnen saa langt nede som muligt, for ellers forsvinder Arbejdet! Jeg tror hverken paa den ene eller den anden af disse Konklusioner.

Med disse Bemærkninger skal jeg, i Haab om, at man ikke kommer til Efteraaret og forlanger endnu højere Priser paa Smørret, anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og uændret Vedtagelse her i Tinget.

Løje: Dette Lovforslag gaar ud paa at forlænge Gyldigheden af den Lov om en Smørordning, der blev vedtaget her i Tinget omkring ved 1. December forrige Aar; og jeg skal henvise til de Bemærkninger, jeg dengang fremsatte. De findes i Rigsdagstidenden Sp. 483—88 og 678—80.

Fra forskellige Sider, bl. a. fra den største Del af Pressen her i Hovedstaden, blev der dengang rejst stærke Indvendinger mod denne Lovgivning, idet man ganske ensidigt fæstede sig ved dette, at det var et Tilskud til Landbruget, som under de givne Forhold maatte anses for at være ganske uforment.

I sin Forelæggelsestale understregede Landbrugsministeren stærkt, at Forslaget havde to Formaal. Jeg vil gerne her, i Anledning af, at Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, kom ind paa, at der kunde være Tale om at sætte Smørprisen ned nu for Sommersæsonen, indskyde den Bemærkning, at Prisen blev ikke hævet i Fjor, da vi gik over i Vintersæsonen. Landbrugsministeren understregede, som sagt, at denne Foranstaltning blev truffet, dels for at undgaa en for stor Nedgang i Produktionen, og dels for at bevare den Smørpris, som Forbrugerne hidtil havde betalt, i hvert Fald i den nærmest foregaaende Tid.

Jeg gav dengang Ministeren Tilslutning til den Opfattelse, idet jeg hævdede, at vel var det af Vigtighed at sikre Forbrugerne et saa vigtigt Næringsmiddel som Smørret til en overkommelig Pris, men det var mindst lige saa nødvendigt at sikre Producenterne en saadan Pris, at den opfordrer til den under de givne Forhold størst mulige Produktion. Det nytter jo kun lidet, at et Produkt er billigt, naar det forsvinder fra Markedet. I den mellemliggende Tid har vi